KARADENİZ TEKNİK ÜNİVERSİTESİ BİLGİSAYAR MÜHENDİSLİĞİ YAPAY SİNİR AĞLARI ÇOKLU KATMAN ÖDEV RAPORU Orkhan ALİYEV 338396

ÇOKLU KATMAN

Öncelikle arayüze picturebox ekleyip **Paint event** ile koordinat sistemi çiziyoruz. Daha sonra Oluşturduğumuz altı sınıfdan birinin radiobutton'una tıklayıp koordinat sisteminde örnekleriekliyoruz. Aldığımız sınıf sayısını numericupdown'da da belirtiyoruz. Örnekleri alırken de **Paint event** ile örneklerin çizimini yapıyoruz. Burada **mouseclick event'ı** devreye giriyor.Koordinat sisteminde herhangi noktaya tıkladığımızda hangi radiobutton seçili ise o sınıfın koşulu çalışacaktır. Noktalar sınıfından oluşturduğumuz referansnoktalar nesnesinin constructure fonksiyonuna o noktanın x, y konumları ve sınıf etiketi gönderiliyor. Arayüzde arakatmandaki nöron sayısını ve sınıf sayısını alacağımız numericupdown oluşturuyoruz. Sınıf sayısını K değişkenine, ara katmandaki nöron sayısını J değişkenine atıyoruz. Girdi katmanı ve ara katman arasındaki ağırlık değerleri V ara katman ve çıktı katmanı arasındaki ağırlık değerleri W matrisinde matrisinde, tutulacaktır. Bunun için V matrisinin satır ve sütun değerlerinin [J x (I + 1)] bu şekilde tanımlıyoruz. Burada J ara katmandaki nöron sayısı I ise girdi katmanındaki nöron sayısıdır. Girdi olarak koordinat sisteminde tıklanan noktanın x ve y koordinatları verileceğinden I değeri 2 olarak belirlenir. V ve W matrislerinin ağırlık değerleri arayüzde "Verileri dosyadan al" checkBox'ına tıklanmışsa dosyadan, yok eğer tıklanmamışsa rastgele olarak ağırlıklar setlenir. Örnek alınan noktalar normalize edilir. Her örnek x, y ve bias katsayısı olarak [3x1]' lik **z** matrisine atanır. **Bias** katsayısı 1 alınır.

$$y=\Gamma[Vz]_{(1)}$$

V matrisinin z matrisi ile çarpımından çıkan **net** değerini **sigmoid** fonksiyonuna verip (Eşitlik 1), çıktı olarak [Jx1] lik matris y'i elde ediyoruz. Elde edilen matrise **bias** katsayısını ekliyoruz. Sonuçta [(J+1)x1]'lik matris oluşturuyoruz.

$$o = \Gamma[Wy]$$
 (2)

W matrisinin y matrisi ile çarpımından çıkan **net** değerini **sigmoid** fonksiyonuna verip (Eşitlik 2), çıktı olarak [Kx1] lik matris \mathbf{o} 'u elde ediyoruz.

Her örnek için beklenen değerleri oluşturduğumuz [Kx1]'lik **d** matrisine ekliyoruz. İlk aşamada

$$E \leftarrow E + \frac{1}{2} \|\mathbf{d} - \mathbf{o}\|^2$$
 (3)

Eşitlik 3'deki formül ile döngü hata değerini hesaplıyoruz.

$$\delta_o = \frac{1}{2} \left[(d_k - o_k)(1 - o_k^2) \right]^*$$
 (4)

Eşitlik 4'deki formül üzerinden δ_o matrisini hesaplıyoruz.

$$\mathbf{W} \leftarrow \mathbf{W} + \eta \delta_o \mathbf{y}^t$$
 (5)

Eşitlik 5'deki formül üzerinden W ağırlık değerlerini güncelliyoruz.

$$f_y' = \frac{1}{2} [1 - y_j^2]^{\dagger}$$
 (6)

Eşitlik 6'daki formül üzerinden f_y^t değerini hesaplıyoruz.

$$\delta_{y} = \mathbf{w}_{j}^{\prime} \delta_{o} f_{y}^{\prime}, (7)$$

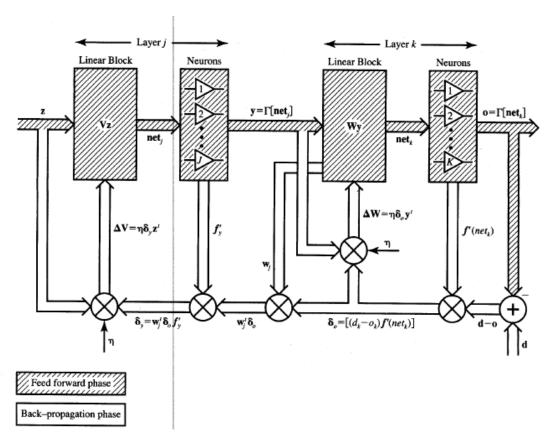
Bulunan f_y^t değerini Eşitli 7'deki formülde yerine yazarak δ_y matrisini hesaplıyoruz.

$$\mathbf{V} \leftarrow \mathbf{V} + \eta \delta_{\mathbf{y}} \mathbf{z'}$$
 (8)

Hesaplanan δ_y matrisi V ağırlığını güncellemede kullanılır (Eşitlik 8).

 μ değeri hesaplama işlemlerinde 1 olarak alınmıştır.

Bu akış tüm örnekler için uygulanır. Örnekler bittiğinde toplam E değeri kontrol edilir: belirlediğimiz hata payından küçük ise işlem tamamlanır, büyük ise E değeri sıfıra eşitlenir ve ilk adımdan itibaren tüm örnekler için akış tekrar olarak uygulanır.

İşlem tamamlandığında **paint event**'ında Eşitlik 1 ve Eşitlik 2 uygulanması sonucu ortaya çıkan **o** matrisinde maksimum değere sahip sınıfı belirleyip **PictureBox'da** renklendirme işlemini gerçekleştiriyoruz. Renklendirme işlemi **PictureBox'ın** satır ve sütununda üçer piksel atlanarak ilerliyor. Bunun sebebi hız kazanmak.

Sonuç olarak bir problemin ara katman koyularak modellenmesini ve katmanlı mimari ile nasıl çözüm üretileceğini anladık.